

Miljøverndepartementet
postmottak@md.dep.no

Bergen, 26.08.10

Utkast til Høring på det faglige grunnlaget for oppdatering av forvaltningsplanen for Barentshavet - Lofoten

Fiskeri- og Havbruksnærings landsforening (FHL) synes det er positivt at det nå foreligger et oppdatert faglig grunnlag for Barentshavet. I dag fremstår dette havområdet som både rent og rikt på fiskeressurser og dermed svært viktig for Norge som sjømatnasjon. Det er også et område med potensial for gass og oljeutvinning i årene som kommer. I den sammenheng er FHL opptatt av at det stilles strenge krav til både ny og eksisterende næringsvirksomhet slik at en sikrer et fortsatt rent havområde også i årene som kommer.

Vedlagt er FHL sine kommentarer til det nye faglige grunnlaget.

Internasjonale prosesser

Det er nylig inngått enighet om ny delelinje i Barentshavet mellom Norge og Russland. I den sammenheng er det viktig at dette området utredes og implementeres i forvaltningsplanen.

FHL synes det er positivt at det er utarbeidet en ISO standard (ISO 199906, "Arctic Offshore Structures") som inkluderer alle de erfaringene som er gjort med petroleumsaktivitet i kaldt klima. Dette i tillegg til Barents 2020-prosjektet som har sett på standardisering av tekniske krav for petroleumsaktivitet i Barentshavet gir viktige bidrag for å utarbeide best practice, som igjen kan bidra til økt sikkerhet og redusert risiko for akutte utslipp til sjø. FHL håper derfor at prosjektet kan videreføres nå som det ser ut til å bli økt samarbeid mellom Norge og Russland om utvinning av olje i dette området.

Petroleumsaktivitet

I forhold til petroleumsaktivitet kommer det frem at akutte utslipp utgjør den største risikoen i området. Det har ikke vært akutt forurensning av betydning siden forvaltningsplanen ble gjennomført og ulykkesrisiko forbundet med petroleumsvirksomhet og sjøtransport ser ikke ut til å endre seg vesentlig frem mot 2025 til tross for økt aktivitetsnivå. FHL synes det er positivt at de risikoreducerende tiltak som har blitt gjennomført med bl.a. innføring av TSS Vardø-Røst alene antas å redusere sannsynligheten for oljeutslipp.

Det er også lagt vekt på viktigheten av teknologi – og kunnskapsutvikling innenfor flere felt deriblant oljelasting, isingsforhold med mer.

Akutte utslipp av olje vil kunne skape et omdømmeproblem. Oljekatastrofen som har pågått i Mexicogulven med "Deepwater Horizon" er en vekker og et viktig eksempel på de enorme ringvirkninger dette kan få for all næringsvirksomhet i havområdet som blir berørt. Det er derfor viktig å ta lærdom av denne hendelsen for å redusere risiko ytterligere. FHL synes derfor det er positivt at det i det faglige grunnlaget blir vektlagt at tildeling av eventuelle utvinningstillatelser i planområdet bør forbeholdes aktører med operasjonell erfaring og nødvendig kompetanse og kapasitet til å ha et høyt ambisjonsnivå i forhold til ulykkesforebygging i alle faser.

Fremtidsbilde petroleum 2009-2030

Oljedirektoratet har lagt følgende forutsetninger til grunn for produksjon og investeringer i denne perioden med utgangspunkt i de forutsetninger som ble lagt til grunn i helhetlig forvaltningsplan for Barentshavet (HFB):

- Ingen petroleumsvirksomhet i Nordland VI, VII og Troms II i inneværende stortingsperiode
- Ingen utslipp av miljøfarlige stoffer, borekaks, borevæske og produsert vann
- Ingen produksjon i Barentshavet nord før 2030

Sjømatnæringen representerer fremtiden i norsk verdiskaping. FHL gjorde derfor et vedtak i styret 2. april 2008 som presiserer følgende:

- *Eventuell ny petroleumsaktivitet i norske havområder må foregå i tråd med miljømessige anbefalinger fra forskere og fagmyndigheter. FHL er svært skeptisk til petroleumsaktivitet i spesielt sårbare områder og i områder nær land. Slik fiskeri- og havbruksnæringen ser det nå er de mest konfliktfylte områdene Finnmarkskysten, Tromsøflaket, Lofoten-Vesterålen, Mørebankene og Farsundbassenget.*
- *Fiskeri- og havbruksnæringen har stor betydning både i de områdene hvor den er til stede og nasjonalt. Hensynet til næringen og dens vekstmuligheter bør derfor vektlegges mer enn i dag når myndighetene skal vurdere annen næringsaktivitet i kyst- og havområder.*

Generelt om olje/fisk

FHL er ikke prinsipielt i mot petroleumsaktivitet, FHL mener imidlertid at denne næringsaktiviteten ikke må foregå på bekostning av fornybare næringer, slik som sjømatnæringen.

I 2009 eksporterte norsk sjømatnæring for 44,7 milliarder NOK som fordelte seg med 58 % på havbruk og 42 % fra tradisjonell fiskerinæring. Havbrukssektoren står for omlag 20.000 årsverk gjennom hele verdikjeden, og den tradisjonelle fiskerinæringen for 26.000 årsverk (fangst, foredling, grossistledd og ringvirkninger). Dette er arbeidsplasser som i stor grad er lokalisert til små kystsamfunn, og hvor sjømatsektoren er avgjørende for bosetningen fremover. Samtidig er det grunn til å peke på at leverandørindustrien til norsk sjømatnæring i stor grad også har utviklet produkter og tjenester rettet mot olje- og gasssektoren, og at denne delen av industrien er avhengig av aktivitet i begge sektorer. Dette gjelder blant annet produksjon av oljelenser, oppdrettsmerder og blåser, kompetansebedrifter knyttet til kartlegging av havbunnen, havmiljøet m.m. Det er også i økende grad felles eierskapsmiljøer og kapitalmiljøer som er knyttet til disse to næringene.

For mange av de regionene hvor sjømatnæringen har sitt hovedfokus vil oljeaktivitet kunne bidra til å trygge bosetning, og utvikle attraktive bo- og arbeidsmarkedsregioner. Dagens utvikling i mange av disse regionene med gradvis fraflytting, og tapping av attraktiv arbeidskraft må endres også for å sikre fiskeri- og havbruksnæringen tilgang til kvalifisert arbeidskraft. Ettersom de to sektorene har mange felles kompetansebehov vil de kunne utfylle hverandre i en slik sammenheng. Økt aktivitet vil også kunne virke positivt i forhold til utbygging av viktig infrastruktur, og slik gi positive samfunnsmessige forhold for begge sektorer.

FHL ønsker derfor å peke på at utvikling av olje- og gassvirksomhet utenfor sentrale fiskeriområder rent sysselsettingsmessig, distriktpolitisk og industrielt er positivt for begge sektorer, samtidig som det er konfliktpotensial mellom de to sektorene når det gjelder mulige konsekvenser for havmiljøet, arealbeslag og i forbindelse med seismiske undersøkelser.

Det er satt i verk en rekke tiltak mellom fiskeri- og oljenæringa for å bedre sameksistensen, og det er positivt at interessekonflikter mellom ulike næringer er omtalt i det faglige grunnlaget. FHL ser allikevel at det fortsatt er behov for en bedre dialog mellom næringsinteressene og at et solid miljøfaglig grunnlag må ligge til grunn for hvem som skal ha prioritet i de ulike områdene. Dette gjelder spesielt utlysning av nye blokker for oljenæringa, hvor tildeling bør skje i tråd med de faglige vurderinger som ligger til grunn i forvaltningsplanen.

Kystnære områder er spesielt sårbare ved et oljeutslipp og vil samtidig kunne gi store negative konsekvenser for fiskeri- og havbruksvirksomhet i lang tid fremover. FHL ber derfor om at det gjøres en grundig risikovurdering på om det er tilrådelig med oljevirkosomhet i disse områdene, både i forhold til annen næringsvirksomhet og i forhold til de miljømessige konsekvenser dette vil kunne få.

Fiskebestander i området

Alle fiskebestander i området er i god forfatning og er blitt forvaltet på en god måte.

De siste årene har det derimot skjedd store endringer i vandringsmønsteret til NVG sild og nordøstarktisk torsk. For å sikre en fortsatt god fiskeriforvaltning mener FHL det er viktig at dette sees i sammenheng med hele økosystemet i havet og at en tar med eventuelle effekter av klimaendringer med de konsekvenser dette vil kunne få for variasjoner i næringstilgang og utbredelse av de viktigste fiskeartene.

Arealbeslag kan legge grobunn for interessekonflikter mellom fiskeri- og petroleumsindustrien. Det er i dag krav om sikkerhetssoner på 500 meter rundt oljeinstallasjoner. Det er derfor avgjørende å unngå viktige fiskeområder slik at en ikke beslaglegger viktige areal for fiskeflåten.

Arealkonflikter må håndteres slik at fiskeriene ikke mister tilgang på viktige fiskeriområder. Det bør derfor vurderes krav om landbaserte anlegg med overtrålbare rørledninger. Dette for å unngå arealkonflikter og innføring av krav til sikkerhetssoner rundt rigger.

Seismikk

Det har vært store konflikter knyttet til seismikk og de skremmeeffekter dette har på fisk. Spesielt har konfliktene toppet seg i forbindelse med de statlig gjennomførte seismikkundersøkelsene i forbindelse med informasjonsinnhenting til forvaltningsplanen. Dette skyldes til dels at myndighetene valgte å gjennomføre undersøkelsene i løpet av en kort tidsperiode, og dermed utvidet seismikkskytingene slik at disse i unødvendig stor grad kom i konflikt med fiskeriene, til dels at myndighetene i sitt forarbeid ikke involverte fiskeindustrien som ble påført kostnader grunnet tap av fiskelandinger og råstoff, og endelig at det ble nyttegjørt 3D skytinger som ga større effekt.

FHL gjorde følgende vedtak i styret 02.april 2008:

Seismikkskyting er en del av petroleumsaktiviteten og må forbys i områder som ikke er åpnet for petroleumsaktivitet. FHL er bekymret for effektene seismikkskyting har på fisk og konfliktene dette skaper med fiskeri og havbruk.

I prosjektet til Havforskningsinstituttet utført sommeren 2009 ser det ut til at seismiske undersøkelser virker inn på fangst av fiske i ulik grad avhengig av intensiteten på undersøkelsene, avstand til fiskefelt og om undersøkelsene kan legges til tider på året hvor det er lite fiskeaktivitet.

Landingsstatistikken til Norges Råfisklag viste betydelig reduksjoner i landingene av fisk i periodene hvor seismikkskytingen pågikk. Videreføring av gode erstatningsordninger for tapt fiske og/eller krav til minsteavstand til fiskefelt ved seismikkundersøkelser kan være aktuelle tiltak for å hindre økonomiske tap for fiskerinæringa fremover. FHL har imidlertid tatt opp med myndighetene at dagens ordning ikke omfatter industrien som er avhengig av at det foregår et stedlig fiske, og at reduksjon i fangstingen dermed også gir direkte effekter for fiskeindustrien. FHL har reagert spesielt på forsøket med frikjøp av fiskere som fjerner næringsgrunnlaget for deler av industrien.

Det er fortsatt ikke enighet om hvor stor skremmeeffekten er og om det bør innføres en minsteavstand til aktive fiskefartøyer i aktuelle områder. Det er derfor desto viktigere å ha en åpen og god dialog med fiskeflåten og fiskeindustrien for å sikre at seismikkundersøkelser kan gjøres på en tid av året hvor det får minst mulig konsekvenser for fisket. I den grad det ikke er mulig vil dette også kunne få store konsekvenser for landindustrien, som i dag ikke har noen erstatningsordning.

Før åpning av nye oljefelt bør det derfor gjennomføres avklarende møter mellom myndighetene, oljeindustrien, fiskerne ved Norges Fiskarlag og fiskeindustrien ved FHL slik at seismikkskytingen organiseres på en måte som i minst mulig grad påvirker fisket, og slik at det ikke innføres ordninger med negative effekter for fiskeindustrien, jfr. Oljedirektoratets ordning med frikjøp av fiskere.

Kravet om forhåndsklarering av seismikkaktivitet med fiskerne og fiskeindustrien vil være spesielt viktig i områder av stor fiskerimessig betydning som Lofoten, Senja og Vesterålen. I dette området er sokkelen smal, noe som også øker de potensielle arealkonfliktene. Det bør derfor etableres særskilte dialogordninger mellom fiskerinæringen og oljeindustrien ved eventuell åpning av disse områdene.

I tillegg bør eventuelle effekter av seismikkskyting på økosystemet avklares nærmere.

FHL ønsker mer fokus på styrket oljevernberedskap

Statens beredskap mot akutt forurensning har vært gjennom en omfattende utskifting av utstyr de siste årene, og utstyr er blitt omplassert. Både nødloseutstyr og kompetanse til beredskapspersonell er styrket gjennom ulike tiltak og kystverkets beredskapsplan er forbedret gjennom revisjoner. Dette synes FHL er positivt, men erfaringer viser at akutt forurensning fra skip ofte inntreffer kystnært med kort responstid til land, og av skip i normal skipstrafikk. Det er derfor et tankekors at tilgangen på personell til opprydding ved et eventuelt uhell er svakere i denne delen av landet hvor infrastrukturen også er mer utfordrende. Responstiden er fortsatt for dårlig da tilgangen på kystnære fartøyer er en flaskehals.

I forhold til slepebåtkapasitet er områdene med best beredskap Finnmark og Sørlandet. De områdene som har dårligst dekning er Helgeland, Lofoten/Vesterålen og Troms. Det kommer også frem i det nye faktagrunnlaget at metoder for bekjemping/ fjerning av oljeforurensning på strand ikke er god nok og at kjemisk dispergering ikke inngår som et statlig, operativt tiltak i dag. En plan for dette bør derfor utarbeides og må også omfatte valg

av dispergeringsmidler, utstyr og logistikk-løsninger.

Det forventes en økning på ca 3 % i skipstrafikk i perioden 2008-2025, med markant økning for gasstankere og oljetankere. En økning i petroleumsaktivitet medfører økt skipstrafikk og 2/3 av gods transportert på skip i norske farvann er petroleumsprodukter. Dvs. at beredskapen må økes hvert år for å opprettholde samme beredskapsnivå.

Håndtering av akutte hendelser med gasstankere blir sett på som en utfordring. Dette må derfor utredes nærmere. Sjøtransport forventes å bidra vesentlig mer enn petroleumsvirksomheten til samlet miljørisiko tilknyttet akutt oljeforurensning i årene fremover, slik at tiltak for å forbedre sjøsikkerheten ytterligere vil ha størst effekt på risiko.

FHL mener det er gjort mye bra i forhold til risikoreducerende tiltak men det er fortsatt behov for økte bevilgninger til oljevernberedskap da de foreslåtte midler i statsbudsjettet kun dekker utskifting av utrangert utstyr. Dagens oljevernberedskap er basert på å kunne håndtere et utslipp på maks 20 000 m³. Oljetankere har laster på 50 - 200 000 m³. Vi har dermed ikke apparat eller kapasitet til å håndtere et havari med en oljetanker. Dette viser at det er behov for ytterligere oppskalering av beredskapsnivået.

Det stilles ikke funksjonskrav til oljevernutstyret

Dagens oljevernutstyr har ikke endret seg vesentlig på 40 år, derfor vil en se utfordringer for oljevernberedskapen i Norge i årene som kommer. FHL mener derfor at det må igangsettes FoU-prosjekter for å vurdere hvilke krav som må stilles til oljevernutstyret.

Når det gjelder Barentshavet må vi ha utstyr som er tilpasset arktiske forhold. Det vil si at vi må ha utstyr som tar hensyn til utfordringer både i forhold til ising, mørke, ulike oljetyper, stabilitet i sjøen og bølgehøyder for de enkelte områdene. Det bør bl.a. stilles krav til at utstyret skal virke en viss % del av tiden (for eksempel 80-90%), da det kan bli vanskelig å dimensjonere for ekstremforhold.

Det bør opprettes et statlig forskningsprogram for videre utvikling av utstyr og metoder for oljeoppsamling. Norge bør i tillegg gå sammen med andre kyststater og søke om forskningsmidler via EU sitt rammeprogram. Dette vil føre til bedre beskyttelse av norskekysten, utvikling av kompetanse, etablering av arbeidsplasser, samt muligheter for eksport av oljevernutstyr. Vi har i dag 4 oljevern fartøyer som er bygget på 70-tallet, det er nå bevilget penger til utskifting av ett av disse. Disse fartøyene kan gå med 7-8 knops fart. Tid er som kjent en avgjørende faktor for å redusere konsekvensen av et oljeutslipp. Å spre utskiftingen av disse over tid er derfor ingen god samfunnsøkonomi.

Det kommer frem i det oppdaterte faglige grunnlaget at metoder for fjerning av olje på strand bør videreutvikles og testes med tanke på å kartlegge rammebetingelser for de enkelte metodene og forbedre effektiviteten av strandrensoperasjonene. I tillegg må det avklares hvordan offentlige og private beredskapsressurser kan samordnes. Økt utbygging med en del undervannsbygging i området øker også behovet for mer overvåking for å oppdage utslipp på et tidlig stadium.

FHL mener derfor at det må settes av mer midler til dette arbeidet i årene fremover.

Miljørisiko ved akutte utslipp

Resultat viser at et stort skipshavari ved Røst vil gi høye sannsynligheter for skade og utslag i de alvorligste miljøskadekategoriene for risiko, men sannsynligheten for den type hendelse er lav.

Sjømatnæringen vil i hovedsak oppleve dette i form av svekket omdømme, tapt kapital og tapte markedsandeler. Det er ikke gjort gode nok beregninger på hva et svekket omdømme vil bety for fiskeri- og havbruksnæringa. Erfaringer fra Shetland med havariet av "Braer" viste at tap av markedsverdi på laks som ikke var direkte berørt ga større tap enn direkte skader som fulgte av oljeforurensningen. I verste fall vil vi oppleve nedslakting og båndlegging for akvakultur i lang tid fremover med de økonomiske konsekvenser dette vil medføre. I tillegg vil fiskerinæringa være svært utsatt i forhold til tilgrising av redskaper, fartøy og fangst med utestenging fra fiskeområder med de markedsmessige konsekvenser det vil få. Det er fortsatt kunnskapsmangler om tilførsler til, utslipp i og nivåer av miljøfarlige stoffer, olje og radioaktivitet i norske havområder. Det er behov for forbedringer innen modellering av langtransport av miljøgifter og annen forurensning, deriblant radioaktive stoffer.

Lofoten og Vesterålen er forbundet med de største miljøkonsekvensene og høyest miljørisiko av de analyserte områdene både for fisk, sjøfugl, marine pattedyr og strand.

Konsekvenser av forurensing for sjømattrygghet

Fiskeri- og havbruksnæringa er helt avhengig av rene havområder for å produsere trygg og god sjømat. Dette ble derfor vedtatt på FHLs generalforsamling 12.april 2007:

Havmiljøet er under kontinuerlig press både fra akutte utslipp og langsiktig forurensing. Rene kyst- og havområder må derfor prioriteres betydelig høyere hos myndigheter og brukere av sjøområder nasjonalt og internasjonalt.

Generalforsamlingen i FHL legger følgende krav til grunn i organisasjonens videre arbeide:

- Økt sjøsikkerhet og økt beredskap ved akuttutslipp langs hele norskekysten.
- Det skal ikke være skadelige utslipp fra ny og eksisterende oljeaktivitet.
- Nasjonalt og internasjonalt fokus slik at radioaktive utslipp til sjø reduseres betydelig.
- Utslipp til havmiljøet fra øvrige aktiviteter skal reduseres til et minimum.
- Tidligere tiders miljøsnynder må kartlegges og ryddes opp i eller sikres på annen måte.

Barentshavet er i dag et område med lite forurensning og sjømat er derfor vurdert som trygg. Det kommer derimot frem i rapporten at det fortsatt er kunnskapsmangler om tilførsler til, utslipp i og nivåer av miljøfarlige stoffer, olje og radioaktivitet i norske havområder, og det er behov for forbedringer mer generelt når det gjelder overvåking og modelleringen av langtransport av miljøgifter, kjemikalier og annen forurensning. I tillegg er det kommet frem at det er hentet inn for lite data ang kystnære stømmodelleringer, som er viktig for å beregne konsekvensene av og spredning av et eventuelt oljeutslipp. FHL mener derfor at det må settes av tilstrekkelige midler til dette arbeidet slik at vi kan oppdage forurensning på et tidlig stadium og dermed beholde Barentshavet like rent som i dag.

Radioaktivitet

Russiske myndigheter planlegger import av brukt kjernebrensel til bruk i represseringsanlegget i Majek. Dette vil medføre økt transport av radioaktivt materiale langs norskekysten. Hvis vi får en åpning av Nordøstpassasjen gir dette økt transport av brukt kjernebrensel og høyaktivt avfall fra land i Europa til Japan. Sannsynligheten for et alvorlig atomuhell anses som liten, men konsekvensene kan bli store både for mennesker og matproduksjon, deriblant sjømat hvis dette skjer. FHL er bekymret for hvilke konsekvenser et eventuelt utslipp vil ha på sjømat i dette området og ber om at det legges strenge restriksjoner og føringer på all transport av radioaktivt materiale.

Introduksjon av fremmede arter via båttrafikk

Med økt og/ eller raskere båttrafikk langs dagens ruter vil nye arter kunne innføres. Raskere skip vil øke sannsynligheten for overlevelse. Et varmere klima vil kunne føre til økt bruk av Nordøstpassasjen med økt spredning fra Stillehavet og i tillegg føre til bedre overlevelse i et ellers kaldt klima. St. meld. Nr 8 (2005-2006) identifiserte et behov for kartlegging og overvåkning av marine introduserte arter. Det er nå utarbeidet en nasjonal plan for kartlegging og overvåkning, men denne er ikke satt i verk. Kunnskapen er nødvendig for kunnskapsbasert forvaltning. Det kom frem i det pågående arbeidet med forvaltningsplanen for Norskehavet at det ikke er nok kunnskap om overlevelse av organismer i ballastvann og eventuelle miljøeffekter disse vil ha. Det kom også frem at organismer på skipsskrog kan utgjøre en like stor trussel som utslipp av ballastvann. Dette må derfor utredes nærmere. Innføring av fremmede organismer kan utgjøre en trussel for alle arter i havet, også oppdrett. FHL er derfor opptatt av at det legges ned mer ressurser for å kartlegge risiko i forhold til dette, samt identifisering og iverksetting av tiltak. Det er grunn til å tro at arbeidet med de ulike forvaltningsplanene for Norges havområder kan fremskaffe ny kunnskap på dette området. Det er viktig at denne kunnskapen tas hensyn til og implementeres raskt i eksisterende forskrifter. Nasjonal ballastvannforskrift trer i kraft fra 01.07.10 med krav til utskifting av ballastvann i rom sjø, men krav til rensing er ennå frivillig inntil konvensjonen trer i kraft internasjonalt.

Særlige verdifulle og sårbare områder

FHL støtter videreføring av MAREANO og SEAPOP prosjektene som har generert mye ny og detaljert informasjon om verdien innad i noen av de særlige verdifulle og sårbare områdene langs norskekysten (Lofoten- Tromsøflaket, kysten langs fastlandet og Eggakanten). I forhold til inndeling av norske naturtyper kommer det frem at det fortsatt er store mangler når det gjelder kunnskap om variasjon i marin natur. Det kommer også frem at det med dagens bevilgningsnivå til MAREANO vil ta flere år å ferdigstille hele området. FHL ber derfor om at dette arbeidet får høy prioritet i årene som kommer og at det settes av tiltrekkelige midler.

All næringsvirksomhet og bruk av havet må forvaltes ut fra den best tilgjengelige kunnskapen vi til enhver tid har. Økte bevilgninger til MAREANO vil bidra til styrking av denne kunnskapen om økosystemene i Barentshavet - Lofoten.

FHL er opptatt av at de forhold som er påpekt i dette høringssvaret blir ivaretatt i det videre arbeidet frem til en ny oppdatert utgave av forvaltningsplanen for Barentshavet - Lofoten foreligger.

FHL er opptatt av at vi skal ha et kunnskapsbasert vern, og en verneinnretning som ikke legger til grunn et passivt arealvern. Teknologiendringer og endringer i kunnskapsgrunnlaget bør fortløpende legges til grunn for hvor og i hvilken grad det bør åpnes for ulike typer næringsvirksomhet. Herunder også olje- og gassaktivitet.

FHL er derfor positiv til at det gjennomføres en konsekvensanalyse for områdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja. En slik konsekvensutredning vil bidra til å gi både FHL og myndighetene bedre kunnskapsgrunnlag før endelig vedtak fattes om åpning eller ikke åpning av disse områdene. En oppdatert forvaltningsplan for Barentshavet - Lofoten, som hensyntar de forholdene som er påpekt i dette brevet, vil være et viktig grunnlag for konsekvensutredningen.

Oppsummert er FHL opptatt av at en har tilstrekkelig kunnskap om følgende forhold når det gjelder petroleumsaktivitet:

- Vurdering av hvorvidt olje- og gassvirksomhet vil føre til arealkonflikter med fiskeriene, og teknologiske løsninger for å hindre arealkonflikter
- Vurdering av behov for nye seismiske undersøkelser, organisering av disse for å hindre konflikt med fiskerisesongene
- Vurdering av seismiske undersøkelser økonomiske påvirkning i forhold til både fiskerne og også fiskeindustrien og tiltak fra olje- og gassnæringen for kompensering av slike negative effekter
- Vurdering av behov for oljevernberedskap og planer for sikring av god beredskap både hva gjelder infrastruktur, deponier, utstyr tilpasset lokale forhold etc.
- Gjennomgang av utslipp og økologiske effekter
- Gjennomgang av konsekvenser ved uhell, forbyggende tiltak, og tiltak for opprydning ved uhell.

Med vennlig hilsen
Fiskeri og havbruksnæringens Landsforening

Geir Andreassen
Adm. dir.

Aina Valland
Direktør Miljø